I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 236/2008 AL CONSILIULUI

din 10 martie 2008

de încheiere a reexaminării intermediare parțiale, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, a taxei antidumping la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 11 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsurile în vigoare

(1) Măsurile în vigoare în prezent constau într-o taxă antidumping definitivă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului [2] privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia.

2. Cererea de reexaminare

(2) Comisia a primit o cerere pentru o reexaminare intermediară parțială în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(3) Cererea a fost înaintată de doi producători-exportatori afiliați din Rusia, aparținând de „Acron" Holding Company, respectiv OJSC Acron și OJSC Dorogobuzh. Datorită relației dintre ele, aceste două societăți sunt tratate, în scopul prezentei anchete, ca o singură entitate juridică (denumită în continuare „solicitantul"). Obiectul cererii se limitează la examinarea dumpingului în ceea ce îl privește pe solicitant.

(4) Solicitantul a pretins, furnizând elemente de probă *prima facie* suficiente, că circumstanțele care au stat la baza stabilirii măsurilor s-au schimbat și că aceste schimbări au un caracter durabil. Solicitantul a prezentat elemente de probă *prima facie*, conform cărora o comparație între propriile sale costuri pentru nitratul de amoniu și prețurile sale de export către Comunitate ar avea ca rezultat reducerea dumpingului cu mult sub nivelul măsurilor actuale. Prin urmare, pentru a compensa dumpingul, nu ar mai fi necesară menținerea măsurilor la nivelurile existente, bazate pe nivelul de dumping stabilit anterior.

3. Inițierea

(5) În urma consultării comitetului consultativ și după ce a constatat că există suficiente elemente de probă care să justifice inițierea unei proceduri de reexaminare intermediară parțială, Comisia a decis, la 19 decembrie 2006, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [3], inițierea unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(6) Respectiva reexaminare s-a limitat la dumping, având scopul de a evalua necesitatea continuării, a eliminării sau a modificării măsurilor existente în ceea ce îl privește pe solicitant.

[1] JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 17).

[2] JO L 102, 18.4.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 945/2005 (JO L 160, 23.6.2005, p. 1).

[3] JO C 311, 19.12.2006, p. 55.

4. **Ancheta**

(7) Ancheta privind dumpingul a acoperit o perioadă cuprinsă între 1 octombrie 2005 și 30 septembrie 2006 (denumită în continuare „perioada de anchetă a reexaminării" sau „PAR").

(8) Comisia a informat oficial solicitantul, precum și reprezentanții țării exportatoare și industria comunitară cu privire la inițierea reexaminării. Părțile interesate au avut posibilitatea să-și exprime în scris punctele de vedere și să solicite o audiere.

(9) Toate părțile interesate, care au solicitat să fie audiate și care au arătat că există motive speciale care să justifice acest fapt, au fost audiate.

(10) S-a trimis un chestionar solicitantului și societăților sale de vânzare afiliate pe piața internă din Rusia. Solicitantul, precum și două dintre societățile de vânzare afiliate au răspuns în întregime la chestionar.

(11) Comisia a solicitat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru determinarea dumpingului. S-au efectuat vizite de verificare la sediul următoarelor societăți:

(a) producătorii-exportatori:

— OJSC Acron;

— OJSC Dorogobuzh;

(b) societățile de vânzare afiliate:

— JSC Rostragronova;

— JSC Kubanagronova.

B. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

1. **Produsul în cauză**

(12) Produsul care face obiectul reexaminării este același cu cel din cadrul anchetelor menționate în considerentul 1, și anume îngrășământ solid cu conținut de azotat de amoniu de peste 80 % în greutate, originar din Rusia (denumit în continuare „produsul în cauză"), încadrat în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 91.

2. **Produsul similar**

(13) După cum s-a stabilit în anchetele anterioare și s-a confirmat în cadrul prezentei anchete, produsul în cauză și produsele fabricate și vândute de solicitant pe piața internă din Rusia au aceleași caracteristici fizice și chimice de bază și, în principal, aceleași utilizări, fiind, prin urmare, considerate produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. Întrucât prezenta reexaminare s-a limitat la determinarea dumpingului în ceea ce îl privește pe solicitant, nu s-a ajuns la nicio concluzie privind produsul în cauză fabricat și vândut de industria comunitară pe piața comunitară.

C. **REZULTATELE ANCHETEI**

(14) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă circumstanțele pe baza cărora s-a stabilit marja de dumping actuală s-au schimbat și dacă o astfel de schimbare a fost durabilă.

1. **Valoarea normală**

(15) În vederea stabilirii valorii normale, mai întâi s-a verificat dacă volumul total al vânzărilor solicitantului pe piața internă a fost reprezentativ în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. S-a constatat că vânzările solicitantului pe piața internă au fost reprezentative în comparație cu vânzările sale la export, acestea reprezentând peste 5 % din volumul total de vânzări la export către Comunitate.

(16) Comisia a verificat ulterior dacă vânzările pe piața internă ar putea fi considerate ca fiind efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. În acest scop, s-a verificat costul de producție al produsului fabricat și vândut de solicitant pe piața internă.

(17) Gazul este o materie primă de bază în procesul de producție a produsului în cauză și reprezintă o proporție semnificativă din costurile totale de producție. În conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă în registrele contabile ale părților în cauză s-a ținut seama, în mod rezonabil, de costurile legate de producția și vânzările produsului în cauză.

(18) S-a stabilit, pe baza datelor publicate de către surse recunoscute la nivel internațional, specializate în piața energetică, că prețurile plătite de solicitant erau anormal de scăzute. De exemplu, acestea ajungeau la o cincime din prețul de export al gazului natural din Rusia și erau, totodată, considerabil mai scăzute față de prețul gazului plătit de producătorii comunitari. În acest sens, toate datele disponibile arată că prețul gazului pe piața internă rusă erau prețuri reglementate, ceea ce le situează cu mult sub nivelul prețurilor plătite pe piețele nereglementate ale gazului natural.

(19) Întrucât în registrele contabile ale solicitantului nu s-a ținut seama, în mod rezonabil, de costurile pentru gaz, acestea au trebuit ajustate corespunzător. În lipsa unor prețuri nedenaturate ale gazului cu privire la piața internă rusă și în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, prețurile pentru gaz a trebuit să fie stabilite „pe orice altă bază rezonabilă, incluzând informațiile de pe alte piețe reprezentative". Prețul ajustat a fost calculat pe baza prețului mediu al gazului rusesc vândut la export la granița germano-cehă (Waidhaus), fără a include costurile de transport și ajustat, astfel încât să țină seama de costurile de distribuție locale. Waidhaus fiind punctul principal al vânzărilor de gaz din Rusia către UE, care reprezintă cea mai mare piață pentru gazul rusesc și are prețuri care reflectă costurile în mod adecvat, poate fi considerat ca fiind o piață reprezentativă.

(20) În urma notificării, solicitantul a pretins că orice ajustare a prețului gazului plătit pe piața internă ar fi nejustificată, deoarece registrele contabile ale societății au ținut seama în totalitate de costurile asociate activității de producție și vânzare ale produsului similar în țara de origine.

(21) Cu toate acestea, în timpul examinării costurilor de producție a produsului similar în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, trebuie determinat dacă costurile menționate în registrele contabile ale societății țin seama în mod rezonabil de costurile de producție și vânzare ale produsului anchetat. Din motivele menționate la considerentul 18, acest lucru nu se confirmă. Solicitantul nu a luat în considerare diferența aparent semnificativă dintre prețul gazului plătit pe piața internă din Rusia și prețul de export al gazului natural din Rusia, pe de o parte, și cel plătit de producătorii comunitari, pe de altă parte. De asemenea, nu a luat în considerare faptul că prețurile gazului natural de pe piața internă au fost reglementate în Rusia și, prin urmare, nu puteau fi considerate ca reflectând în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele nedistorsionate. În cele din urmă, solicitantul nu a explicat din ce cauză, în ciuda motivelor menționate în considerentul 18, în registrele sale s-a ținut cont, în mod rezonabil, de prețul gazului utilizat în producția produsului similar vândut pe piața internă. În consecință, acest argument a trebuit să fie respins.

(22) De asemenea, solicitantul a pretins că prin ajustarea prețului gazului, *de facto*, s-a utilizat o metodologie de determinare a valorii normale care nu este prevăzută în regulamentul de bază. Astfel, prin înlocuirea costurilor de gaz cu cele calculate după metoda prezentată în considerentul 19 de mai sus și datorită faptului că aceste costuri reprezintă o parte importantă a costurilor totale ale produsului similar și, deci, ale valorii normale stabilite, valoarea normală ar fi, *de facto*, determinată pe baza datelor de pe o a treia piață „reprezentativă". În acest sens, solicitantul a argumentat că pentru țările cu o economie de piață, regulamentul de bază prevede, cu toate acestea, numai următoarele metodologii de determinare a valorii normale:

(i) pe baza prețului de pe piața internă a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în mod alternativ, în cazul în care vânzările nu se efectuează în cadrul operațiunilor comerciale normale;

(ii) pe baza costurilor de producție din țara de origine [plus o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (denumite în continuare „costuri VAG"), precum și pentru profit]; sau

(iii) pe baza prețurilor de export reprezentative ale produsului similar către o țară terță corespunzătoare. Solicitantul a concluzionat că, pe această bază, valoarea normală nu ar trebui să se bazeze pe datele de pe o a treia piață reprezentativă.

(23) În acest sens și după cum s-a subliniat în considerentele 45-48 de mai jos, trebuie notat faptul că valoarea normală a fost stabilită în conformitate cu metodologiile evidențiate la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, pentru a stabili dacă vânzările pe piața internă s-au efectuat în cadrul operațiunilor comerciale normale pe baza prețului, și anume dacă au fost profitabile, mai întâi trebuie stabilit dacă costurile solicitantului au constituit o bază fiabilă, în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Numai după stabilirea fiabilității costurilor se poate determina metodologia de stabilire a valorii normale care să fie utilizată. Prin urmare, este eronată afirmația că prin determinarea costurilor fiabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază s-a introdus o nouă metodologie de determinare a valorii normale.

(24) Mai mult, solicitantul a argumentat că prin ajustarea costurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, nivelul costurilor ajustate nu poate depăși nivelul costurilor respective în țara exportatoare. Altfel, metodologia utilizată pentru ajustarea costului ar contraveni prevederilor articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, care stipulează că valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine.

(25) Ajustarea costului s-a efectuat în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază nu se referă la „costul de producție din țara de origine", ci autorizează instituțiile în mod explicit să utilizeze costul de producție provenind „de la o altă piață reprezentativă" în alte țări decât țara de origine. În consecință, argumentul solicitantului a trebuit să fie respins.

(26) În cele din urmă, constatările prezentate în considerentele 18 și 19 nu contravin articolului 1 din regulamentul de bază, după cum pretinde solicitantul. Într-adevăr, deși articolul 1 din regulamentul de bază indică faptul că valoare normală ar trebui stabilită prin referință la datele din țara de export, regulamentul de bază menționează în mod clar că această regulă face obiectul unor excepții.

(27) Prin urmare, argumentele solicitantului în acest sens a trebuit să fie respinse.

(28) În plus, solicitantul a pretins că dacă ar urma să se facă o ajustare a costului său pentru gazele naturale pe piața internă, această ajustare ar trebui să se bazeze fie

(i) pe prețurile nereglementate ale gazului disponibile în Rusia, fie

(ii) pe prețul mediu la export al gazului natural rusesc către țările baltice, fie, în mod alternativ,

(iii) pe costul efectiv de producție a gazului natural în Rusia plus o marjă de profit rezonabilă.

(29) În primul rând, faptul că Comisia ar fi putut alege o bază diferită nu face ca alegerea Waidhaus să fie nerezonabilă. Criteriul principal pentru alegerea bazei de stabilire a prețurilor gazelor este acela că această bază reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele nedistorsionate. Este indubitabil faptul că această condiție este îndeplinită în ceea ce privește prețurile la Waidhaus. În al doilea rând, faptul că volumul de gaz vândut la prețuri nereglementate pe piața internă a fost redus pe durata PAR și că aceste prețuri au fost semnificativ mai aproape de prețul reglementat pe piața internă decât de prețul de export stabilit în mod liber sugerează din plin că aceste prețuri nereglementate au fost distorsionate de prețurile reglementate predominante pe piață. Prin urmare, prețurile nereglementate pe piața internă nu au putut fi folosite. De asemenea, s-a considerat că prețurile la export din Rusia către țările baltice nu au fost suficient de reprezentative, din cauza volumelor relativ scăzute ale exporturilor către aceste țări. În plus, nu au existat date necesare cu privire la costul de distribuție și transport și, prin urmare, nu s-au putut stabili prețuri fiabile ale exporturilor către țările baltice. Într-adevăr, de departe cel mai mare volum de gaz este exportat prin punctul Waidhaus, ceea ce, prin urmare, reprezintă o bază adecvată pentru o ajustare. Solicitantul nu a pus la dispoziție elemente de probă cu privire la existența unor piețe reprezentative în afară de punctul Waidhaus, unde prețurile reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele nedistorsionate. În consecință, aceste argumente au fost respinse.

(30) În acest context, solicitantul a pretins, de asemenea, că a cumpărat aproximativ 50 % din gazul natural consumat în producția sa de îngrășăminte pe piața nereglementată din Rusia. Solicitantul a pretins că, prin urmare, ajustarea costurilor sale pentru gaz ar fi o măsură discriminatorie dacă aceeași ajustare nu ar fi făcută și în cazul altor exportatori practicând costuri similare cu ale sale. Ar trebui reținut faptul că, în conformitate cu răspunsurile verificate la chestionar, achizițiile de gaze naturale efectuate de solicitant pe piața nereglementată din Rusia au fost marginale pe durata PAR. În consecință, cererea a trebuit să fie respinsă.

(31) În ceea ce privește a treia alternativă menționată la punctul (iii) din considerentul 28 de mai sus, adică ajustarea bazată pe costul efectiv de producție a gazului natural în Rusia, ar trebui, mai întâi, reținut faptul că această alternativă nu este prevăzută în mod expres la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, așa cum pretinde solicitantul. În plus, așa cum se menționează în considerentul 29, criteriul principal pentru alegerea bazei de stabilire a prețurilor gazelor este acela că această bază reflectă un preț plătibil în mod normal pe piețele nedistorsionate. Astfel, în acest context este irelevant dacă prețul gazului facturat de furnizor clienților cuprinde un profit. Prin urmare, argumentul a trebuit să fie respins.

(32) În plus, solicitantul a argumentat că prețurile pentru gazele naturale de pe piața internă din Rusia, reglementate de stat, cunosc o creștere constantă și ating niveluri care acoperă costurile de producție a gazelor. Prin urmare, prețul de pe piața internă nu poate fi considerat ca fiind necompetitiv sau la un nivel nerezonabil de scăzut.

(33) Acest argument nu are fundament, deoarece standardul corect pentru alegerea unei piețe reprezentative nu este dacă prețurile sunt profitabile ca atare, ci dacă acestea reflectă în mod rezonabil un preț plătibil în mod normal pe piețele nedistorsionate, astfel cum s-a explicat în considerentul 29 de mai sus. Acest lucru nu s-a întâmplat în cazul prețurilor reglementate de stat. În plus, acest argument contrazice, de asemenea, declarațiile publice ale furnizorului de gaze din Rusia (lucru confirmat de conturile sale auditate și publicate) conform cărora prețurile gazelor de pe piața internă din Rusia nu acoperă costurile de producție, transport și vânzare. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(34) În ceea ce privește metoda de calcul pentru prețul gazului la Waidhaus în sine, solicitantul a pretins că taxele rusești de export, plătibile pentru toate exporturile, ar fi trebuit să fie scăzute din prețul Waidhaus, deoarece aceste taxe de export nu sunt încasate pe piața internă.

(35) Într-adevăr, prețul pieței la Waidhaus, care a fost considerată ca o piață reprezentativă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, este prețul de după taxele de export și nu prețul de dinaintea acestor taxe. Din perspectiva cumpărătorului, este prețul pe care trebuie să-l plătească la Waidhaus, care este relevant, iar în această privință este irelevant cât la sută din acest preț constituie o taxă de export și cât la sută se plătește furnizorului gazelor. Pe de altă parte, furnizorul va încerca întotdeauna să maximizeze prețul său și, prin urmare, practică cel mai mare preț pe care clienții săi sunt dispuși să-l plătească. Dat fiind că acest preț este întotdeauna cu mult superior costurilor de producție, furnizorul obținând astfel profituri uriașe, acesta își fixează prețul în funcție nu de valoarea taxei de export, ci de prețul pe care clienții săi sunt dispuși să-l plătească. Prin urmare, s-a concluzionat că prețul care include taxa de export, și nu prețul de dinaintea acestei taxe, este prețul determinat de o piață nedistorsionată. În consecință, argumentele solicitantului în această privință au fost respinse.

(36) În plus, solicitantul a pretins că prețul la Waidhaus ar fi trebuit să fie ajustat pentru a ține cont de calitate, disponibilitate, vandabilitate, transport și alte condiții de vânzare care ar fi diferite pe piața de export și piața internă a gazelor naturale. În primul rând, ar trebui reținut faptul că prețul Waidhaus a fost într-adevăr ajustat pe baza unui cost de transport diferit pentru piața de export și piața internă și că cererea solicitantului în această privință nu a fost justificată și a trebuit să fie respinsă. În ceea ce privește celelalte elemente, solicitantul nu a furnizat nicio altă informație suplimentară și niciun document justificativ. În special, solicitantul nu a arătat, și nu a existat nicio altă informație disponibilă, că au existat diferențe legate de calitate, disponibilitate, vandabilitate și alte condiții de vânzare care ar fi justificat alte ajustări și nu a încercat să cuantifice aceste diferențe pretinse.

(37) În acest context, solicitantul a mai argumentat că nu s-a făcut nicio ajustare la prețul de la Waidhaus pentru a ține cont de avantajele comparative naturale. În această privință, s-a afirmat că, deoarece gazul este disponibil în mari cantități în Rusia, dar nu în Comunitate, prețurile din Rusia ar fi mai scăzute decât prețul gazului exportat. În plus, s-a pretins că capacitatea de export ar fi limitată de limitele sistemului existent de transport al gazului, ceea ce ar mări prețurile rusești la export. De asemenea, solicitantul a argumentat că „profiturile anormal de mari" ale furnizorului de gaz rusesc pe piața de export ar trebui scăzute din prețul Waidhaus folosit.

(38) Așa cum se menționează în considerentul 29 de mai sus, criteriul principal pentru alegerea bazei de stabilire a prețurilor gazelor este acela că aceste prețuri reflectă în mod rezonabil un preț practicat în mod normal pe piețele nedistorsionate. Condițiile de piață dominante pe piața internă sunt irelevante în acest context. Prin urmare, aceste argumente a trebuit să fie respinse.

(39) De asemenea, solicitantul a obiectat că la prețul ajustat al gazului a fost aplicat adaosul comercial al distribuitorilor locali, pretinzând că profiturile distribuitorilor ar fi deja incluse în prețul de la Waidhaus. În această privință, solicitantul a pretins că distribuitorii locali din Rusia erau filiale deținute în întregime de furnizorul de gaze și, prin urmare, profitul adăugat al acestor distribuitori ar constitui o dublă contabilizare.

(40) Se reține, în primul rând, faptul că adaosul comercial al distribuitorilor locali nu includ numai marja de profit a acestor societăți, ci și costurile suportate între cumpărarea și revânzarea gazului natural.

(41) În al doilea rând, acest argument nu a mai putut fi verificat în mod suficient. Acest lucru se datorează faptului că furnizorul de gaze în Rusia și societățile sale afiliate nu au făcut obiectul prezentei anchete și, prin urmare, nu existau suficiente informații despre organizație și costurile acesteia. De asemenea, se reține faptul că, în această privință, situația din Rusia datorată, printre altele, legăturilor strânse dintre furnizorul de gaze și guvernul rus, nu este suficient de transparentă pentru a permite un acces suficient la elementele de probă necesare.

(42) De altfel, solicitantul, căruia îi revine sarcina probei, nu a fost în măsură să furnizeze informații sau elemente de probă suplimentare care să arate dacă și în ce măsură costurile de distribuție au fost cu adevărat incluse în prețul Waidhaus. Cu toate acestea, deoarece clienții de pe piața internă cumpărau gazul de la furnizori locali, a trebuit să se presupună că ar trebui să plătească costurile de distribuție locală, care nu sunt incluse ca atare în prețul neajustat de Waidhaus. Prin urmare, în această fază a procedurii, a trebuit să se considere că această ajustare a fost justificată și, în consecință, argumentul a fost respins.

(43) Cu toate acestea, instituțiile comunitare au considerat, de asemenea, că impactul acestei ajustări specifice asupra calculului marjei de dumping poate fi semnificativ. Prin urmare, având în vedere situația particulară descrisă mai sus în considerentul 41, s-a considerat că, dacă solicitantul furnizează suficiente elemente de probă verificabile, Comisia poate să considere opțiunea de a redeschide ancheta în această privință.

(44) De asemenea, solicitantul a formulat alegații despre fixarea prețurilor gazelor pe piața internă din Germania, care ar fi neconcurențială. Se reține faptul că anchetele în curs derulate de autoritățile antitrust germane se referă la prețurile la care principalii distribuitori germani de gaz vând gazul pe piața internă și, prin urmare, nu există nicio legătură cu prețul la care gazul exportat din Rusia este vândut la Waidhaus.

(45) După ajustarea costului de producție descris mai sus, nu s-au efectuat vânzări pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(46) Prin urmare, s-a considerat că prețurile de pe piața internă nu constituiau o bază adecvată de stabilire a valorii normale și a trebuit să se aplice o altă metodă. În conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază, valoarea normală a fost interpretată prin adăugarea unei sume rezonabile corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale (costurilor VAG), precum și a unei marje de profit rezonabile la costurile de fabricație ale produsului în cauză suportate de către exportator, ajustate după caz, astfel cum este menționat în considerentul 19 de mai sus.

(47) Costurile VAG și profitul nu au putut fi stabilite în baza prevederilor de la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază deoarece solicitantul nu prezenta vânzări semnificative ale produsului în cauză pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Nu s-a reușit aplicarea articolului 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază deoarece obiectul anchetei îl constituie doar un singur solicitant. Articolul 2 alineatul (6) litera (b) nu era nici el aplicabil, întrucât costul de producție al solicitantului pentru aceeași categorie generală de produse trebuia, de asemenea, ajustat în raport cu prețul gazului, din motivele menționate în considerentul 18 de mai sus. Din acest motiv, costurile VAG și profitul au fost stabilite în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază.

(48) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, costurile VAG au fost determinate pe baza unei metode rezonabile. Piața nord-americană prezintă un volum semnificativ al vânzărilor interne și o concurență puternică atât din partea societăților autohtone, cât și din partea celor străine. În această privință, s-au luat în considerare informațiile disponibile publicului larg în legătură cu societățile mari care desfășoară activități în sectorul de activitate al îngrășămintelor. S-a considerat că datele corespunzătoare cu privire la producătorii nord-americani (SUA și Canada) sunt cele mai adecvate pentru scopurile prezentei anchete, dată fiind larga disponibilitate a unor informații financiare publice fiabile și complete privind companiile cotate la bursă în această regiune a lumii. În consecință, costurile VAG și profitul au fost determinate pe baza unei medii ponderate a costurilor VAG și a profitului a trei societăți producătoare nord-americane, desemnate printre cele mai mari societăți din sectorul îngrășămintelor pe bază de azot, în ceea ce privește vânzările pe piața internă din aceeași categorie generală de produse (îngrășăminte pe bază de azot). Acești trei producători au fost considerați reprezentativi pentru sectorul de activitate al îngrășămintelor pe bază de azot, iar costurile VAG și profitul acestora au fost considerate în consecință reprezentative pentru cele înregistrate în mod normal de societățile care activează cu succes pe acest segment de piață. Ar trebui reținut faptul că nu au existat indicații care să ateste că valoarea profitului astfel calculată ar depăși profitul realizat de alți producători ruși din vânzările de produse din aceeași categorie generală pe piața lor internă.

(49) Industria comunitară a obiectat împotriva abordării de mai sus cu privire la determinarea costurilor VAG și a pretins că ar fi trebuit să fie folosite costurile VAG proprii ale solicitantului. Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede că sumele corespunzătoare costurilor VAG se stabilesc numai în funcție de date reale privind producția și vânzările, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale producătorului exportator în cauză. Așa cum se subliniază în considerentele 45 și 46, nu s-a întâmplat acest lucru și, prin urmare, argumentul a trebuie să fie respins.

2. **Prețul de export**

(50) În conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, prețul de export s-a stabilit pe baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit pentru produsul în cauză, vândut la export în Comunitate.

3. **Comparația**

(51) Valoarea normală și prețul de export au fost comparate pe baza prețului de uzină. În scopul asigurării unei comparații juste între valorile normale și prețurile de export, s-a ținut seama, sub forma ajustărilor, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Ajustări corespunzătoare privind cheltuielile de transport, de credit, de ambalare și bancare au fost acordate atunci când s-au dovedit a fi justificate, precise și sprijinite de elemente de probă verificate.

4. **Marja de dumping**

(52) Marja de dumping a fost stabilită pe baza unei comparații între media ponderată a valorii normale și media ponderată a prețului de export, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.

(53) Ancheta a arătat că a existat dumping pe durata PAR. Marja de dumping, exprimată ca procent din prețul de import la frontieră CIF, fără plata taxelor vamale, este de 42,06 %.

5. **Natura durabilă a circumstanțelor dominante în timpul perioadei de anchetă**

(54) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, s-a mai analizat dacă modificarea circumstanțelor privind dumpingul putea fi considerată în mod rezonabil ca fiind durabilă.

(55) În această privință, se va nota că valoarea normală din ancheta inițială a fost stabilită pe baza prețurilor de vânzare profitabile de pe piața internă a SUA, deoarece Rusia nu constituia la momentul respectiv o economie de piață. În contextul actualei anchete de reexaminare, Rusia este considerată drept o țară cu economie de piață, valoarea normală fiind prin urmare stabilită pe baza costurilor de producție ale solicitantului, ajustate după caz. Nu există indicii că valoarea normală stabilită în cadrul prezentei reexaminări nu poate fi considerată durabilă.

(56) Nu au fost găsite dovezi cu privire la faptul că vânzările la export nu se vor face în continuare la nivelul prețului actual.

(57) Pe această bază, se concluzionează că modificarea circumstanțelor față de cele din ancheta inițială referitoare la dumping (bazate acum pe compararea valorii normale și a prețurilor de export proprii ale solicitantului) poate fi considerată în mod rezonabil ca fiind durabilă.

D. **ÎNCHEIEREA REEXAMINĂRII**

(58) Deoarece în ancheta inițială taxa era impusă sub forma unei sume specifice pe tonă, ea trebuie să își păstreze această formă în prezenta anchetă. Taxa calculată pe baza marjei de dumping actuale ar fi de 48,09 EUR/t.

(59) Se reamintește că, așa cum s-a subliniat în considerentul 94 din Regulamentul (CE) nr. 658/2002, când au fost impuse măsurile definitive în 2002, s-a utilizat marja de prejudiciu pentru a determina cuantumul taxei definitive care trebuie instituită în conformitate cu regula taxei mai mici. Așa cum este definit în articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 658/2002, taxa în vigoare în prezent este în funcție de tipul de produs specific și variază între 41,42 EUR/t și 47,07 EUR/t.

(60) Deoarece taxa instituită pe baza marjei de dumping actuale este mai mare decât taxa actuală, reexaminarea ar trebui încheiată fără a se modifica nivelul taxei aplicabile solicitantului, care trebuie să fie menținută la același nivel ca și taxa antidumping definitivă instituită în cadrul anchetei inițiale.

E. **ANGAJAMENTE**

(61) Solicitantul și-a exprimat intenția de a depune o ofertă de angajament, dar nu a depus o ofertă suficient de bine justificată în termenul prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia nu a putut să accepte nicio ofertă de angajament. Cu toate acestea, se consideră că, având în vedere complexitatea mai multor aspecte, și anume:

1. volatilitatea prețului produsului în cauză, care ar necesita o anumită indexare a prețurilor minime, deși, în același timp, această volatilitate nu este suficient de bine explicată de indicatorul principal al costurilor; și

2. situația specială a pieței pentru produsul în cauză (printre altele, faptul că există importuri limitate din partea exportatorului care face obiectul prezentei reexaminări),

este necesar să se analizeze dacă un angajament care combină un preț minim indexat și un plafon cantitativ ar fi realizabil.

(62) Așa cum s-a menționat mai sus, din cauza acestei complexități, solicitantul nu a putut formula o ofertă de angajament acceptabilă în termenul prescris. În baza celor exprimate mai sus, Consiliul consideră că solicitantului ar trebui să i se permită în mod excepțional să-și finalizeze oferta de angajament în afara termenului-limită menționat mai sus, dar cel târziu în 10 zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

F. **INFORMAREA PĂRȚILOR**

(63) Părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și considerentele principale pe baza cărora s-a avut în vedere încheierea prezentei reexaminări și menținerea taxei antidumping existente la importurile produsului în cauză fabricat de solicitant. Tuturor părților li s-a acordat ocazia de a-și exprima opiniile. Observațiile acestora au fost luate în considerare când au fost justificate și sprijinite de elemente de probă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articol unic

Reexaminarea intermediară parțială a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu depășind 80 % în greutate, care se încadrează la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 91 și originare din Rusia, inițiată în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, este încheiată fără a se modifica măsurile antidumping în vigoare.

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 martie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

D. RUPEL